

ЕДИ МАРИНОВ
THROUGH THE GLASS (STONE
SOUR)

chitanka.info

Гаврош, опрял уста в стъклото,
не знае как замръзва му дъхът,
О, Боже! А вечността му е в окоето,
И никои никога не го завежда там, където е домът,
Където собствените гласове в главата му мълвят

И гледа се Гаврош във огледало,
Без време, вечност, без добро,
Завинаги залепнали ръцете — за стъкло,
Вечността родил, преди да е умряла,
Заспива сам, а иска да прегърне някой

А кой е той? Да бъде или не,
Ако си отговори сам ще е герой,
Ако не знае душа сам как да роди
Сред страховете, омрази и лъжи,
Заспива сам, а ражда се дете...

И гледа — във сладкарницата — ти
Изяждаш всичко, дори и себе си,
А искаш да си спомниш, че Гаврош си ти...

И гледа се — Гаврош във огледало,
Без време, вечност, без добро,
Завинаги залепнали ръцете — за стъкло,
Вечността родил, преди да е умряла,
Заспива сам, а иска да прегърне някой

Доколко се изяжда сам,
доколко го боли,
доколко зад стъклото е реалност,
доколко дим дими,
доколко идва от сърцето,
доколко дразни му небцето,
доколко се намира там,

доолко иска да заспива сам...

*Преди да мигне, езикът му залепна за стъклото,
Заспа, и засънува, и запомни, но не беше сигурен,
защото:*

*И гледа се — Гаврош във огледало,
Без време, вечност, без добро,
Завинаги залепнали ръцете — за стъкло,
Вечността родил, преди да е умряла,
Заспива сам, а иска да прегърне някой*

*И без да иска влиза вътре — празнота,
Ужасно е, светът е тъжен, сив, без бой,
Излиза малкият Гаврош... И поглежда нагоре*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.